

Pap Károly

Üdvözet a Cionba távozóknak

Patai Józsefnek

Üdvözöllek titeket, testvéreim, akik nemsokára a Szentföldre hajóztok!

Legyen békés hozzátok a tenger, s üljenek el kedvetekért a szelek a könyörületes ég alatt! A keletiek és a nyugatiak is, valamennyien a viharok legyenek, mint a nővérek, akik kisöccsük bölcsőjénél ülnek körös-körül, hallgatva és mosolyogva, mert íme, a gyermek lehunyt pillái mögött álnot lát éppen... Lássák meg a szelek az álmot, amit álmolni mentek az útra! Érezze meg a tenger alattatok, s hajoljon hozzátok az ég fölülről! Alig-alig érintsek szárnyas lábaikkal a szelek a hullámok zsámolyát, gondolkodjanak el, s emlékezzenek vissza az időre, midőn még ők, az öreg viharok is az egek emlőin csüngtek; s a víz is, mely a tengerfenéken mogorván lengeti mohaszkállát: ő is emlékezzen vissza az időre, midőn még az egek ölén lengett fehéren, mint a bárány...

S maga az ég is emlékezzen vissza a Teremtőre...

Mind-mind emlékezzenek vissza arra, ami ősrégen volt, s mondják: kísérvük e hajót a visszaemlékezés dalával, szelíden, mert e hajó a visszaemlékezés hajója! Az ósatyákhoz viszi az utódokat! Nosza, változtassuk bölcsővé ezt a hajót, álommá az utat, s az Úr változtassa az álnot, amit rajta látnak, majd valóvá a kései ivadékoknak!

Valóvá az álnot az új Cionról, ahol a régen megígért igazságot meglátják Izrael fiai, s velük együtt az egész világ is!

Így beszéljenek a viharok, s legyen igazuk. S ti bízzatok bennök, testvéreim, s menjetek a hajóra. De jól vigyázzatok, mielőtt rálépnétek:

Legyetek bensőtökben békések, mint azok a szelek, amikről az előbb szoltam, s mint az a tenger s az a könyörületes ég... Ne gondoljatok panasszal a földre, amit elhagytatok! Mert jaj annak, aki szívében tüskével teszi lábát arra a hajóra! Az ő tüskéje miatt nem változhat majd bölcsővé az a hajó, az ő tüskéje miatt nem láthat majd álnot senki az úton, s nem érik meg az álom megvalósulását az ivadékok sem. Mert hiába veti meg lábát a parton a tüskés szív; akármily szent az a föld, hiába emelnek rajta falat a keserű kezek, hiába hord téglát gyűlölködő szívvel akár az egész Izrael: az ily házban siránkozni fognak az utódok! Mert az építő szíve benne marad a téglákban s a tetőn mindörökre.

És csalódottak se legyetek. És senki se mondja, midőn hajóra száll: áh, csakhogy már elbújhatok rab-szolgaságom földje elől! Csakhogy már hátam mögött hagytam a szörnyű Nyugatot! Vigyázzatok! Mert nem azért mentek, hogy hátat fordítsatok a világnak, hanem hogy majdan egész orcával, szívvel forduljatok feléje, s nézzetek szembe vele! Nem azért mentek, hogy elfeledjétek a jót, s csak a rosszra emlékeztek: hanem hogy megerősödjétek az anyaföld ölén, s példát tudjatok mutatni a világnak arról, hogy miként kell emlékezni és mint kell feledni.

Most pedig bocsássatok meg, hogy mindezt én mondom nektek! Én, aki itt maradok, én, akinek a szíve meredezik a tüskéktől és telve van csalódással. Én, aki sosem éreztem magam méltónak s elég erősnek, hogy megláthassam s művelhessem azt a földet... Én, aki csak ülök itt, gubbaszkodva rovom a papírt, még csak nem is héber betűket! Valóban jaj nekem, igazi amhoórec vagyok. Amhoórec, mert megfordult az idő, e szónak az értelme: ma azok az amhoórecek Izraelben, akik nem akarják túrni Cion földjét, hanem ülnek, gubbaszkodnak írásaik felett, s nem átallják még beszédjükkel is háborgatni a távozókat.

Bocsássatok meg nekem, hogy ilyen vagyok. És gondoljatok elnézéssel rám, ha majd a hajóra ültök. Mindnyájan gondoljatok rám irgalommal, s nemcsak ti, a hajó, a tenger, a szelek, az ég is gondoljon rám irgalommal... Reám, aki itt maradok az innenső parton, Nyugaton, telve nyugati zűrzavarral, s keleti vágyakkal, békétlenül s elégedetlenül önmagammal s mindenféle hazával és földdel, itt maradok, s már csak hebegni tudom a néhány zsidó szót, ami még megmaradt nyelvemen...

Lesónó habóó b' Jerusolájim...

Ezt a megkapó üdvözetet felolvasta a költő a Pro Palesztina búcsúestjén, amelyen a Szentföldre zarándoklók nevében prof. Pfeifer Ignác, dr. Patai József és dr. Schönfeld József szólalt fel, dr. Izsák Ede, az MCSZ nevében köszöntötte a távozókat, George A. Bischof (Wien–Bukarest) és Pollák Adolf (Berlin) aktuális palesztinai gazdasági kérdéseket ismertették.